

توهین به امام هادی(ع)؛ نمونه‌ای دیگر از ستیز خفاش‌صفقان با نور هدایت

عضو هیئت علمی جامعةالمصطفی(ص) با اشاره به اهانت صورت گرفته به ساحت مقدس امام هادی(ع) اظهار کرد: این حرکات از کسانی سر می‌زند که به تعبیر قرآن سفیه و ناهلند و همواره با طهارت‌خواهی و طهارت‌طلبی و نور ایمان و هدایت در ستیز بوده‌اند.

عضو هیئت علمی جامعةالمصطفی(ص) با اشاره به اهانت صورت گرفته به ساحت مقدس امام هادی(ع) اظهار کرد: این حرکات از کسانی سر می‌زند که به تعبیر قرآن سفیه و ناهلند و همواره با طهارت‌خواهی و طهارت‌طلبی و نور ایمان و هدایت در ستیز بوده‌اند.

حجت‌الاسلام و المسلمین مهدی رستم‌نژاد، عضو هیئت علمی جامعةالمصطفی(ص)، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، در زمان امام هادی(ع) اوضاع فکری و فرهنگی جهان اسلام بسیار پریشان بود؛ خلفای عباسی برای از بین بردن اسلام کمر بسته بودند، جاعلان حدیث در حال انتشار احادیث جعلی فراوانی در جهان اسلام بودند و شبهه‌افکنان از غلاة گرفته تا صوفیه و دیگران علیه بسیاری از محکّمات دینی سخن‌پراکنی کرده و ذهن مردم را مشوش و متحیر می‌کردند.

وی با بیان برخی دیگر از ویژگی‌های فکری و فرهنگی زمانه امام هادی(ع) گفت: در آن زمان شیعیان از دیدار مستقیم امام خود محروم بودند، امام هادی(ع) از سن 20 سالگی تا زمان شهادت خود (سن 43 سالگی) یعنی حدود 23 سال همراه فرزندشان امام حسن عسکری(ع) در عسکرگاه خلیفه عباسی به سر می‌بردند و در دسترس مردم شیعه نبودند.

این محقق و پژوهشگر عنوان کرد: در این دوران ظلم و جور طاغوت، شبهه‌اندازی شبهه‌افکنان، گرفتاری علمای شیعه و دسترسی نداشتن آنان به امام(ع) و اوضاع ناگوار فکری و فرهنگی، امام هادی(ع) بهترین مرهم‌ها را بر زخم‌های جهان اسلام گذاشت و در واقع، بهترین کار فرهنگی امام(ع) همین امام‌شناسی بود که در مواضع مختلفی از جمله در زیارت‌نامه جامع کبیره منسوب به ایشان متجلی شده است.

وی ادامه داد: فعالیت‌های امام هادی(ع) و موضع‌گیری‌ها و روشننگری‌های ایشان و نیز مطالب بازمانده از این امام همام(ع) که يك ميراث جاودان است، نشان می‌دهد که این انسان، انسانی بزرگ و والا، عالم، دانشمند و انسانی متصل به خاندان نبوت و وحی است و اتفاقاتی که در دنیای اسلام در زمان ایشان می‌افتد، اتفاقاتی عظیم است. از جمله می‌توان به ظهور غلاة در آن زمان اشاره کرد که نسبت به آن حضرت(ع) و خط امامت اهل غلو بودند.

عضو هیئت علمی جامعةالمصطفی(ص) خاطرنشان کرد: امام هادی(ع) صاحب زیارت‌نامه هستند و در عبارات این زیارت‌نامه آمده است که فضائل اهل بیت(ع) پایان‌پذیر نیست. برای مثال در بخشی از این زیارت آمده است: «مواالی لا احصى ثنائکم و لا ابلیغ من المدح کنهکم و من الوصف قدرکم؛ این عبارت نشان می‌دهد که انسان‌های عادی همچون ما به کنه مدح امام(ع) و سرچشمه‌های اصلی مدح ایشان و توصیف قدر امام نخواهند رسید؛ یعنی ایشان بالاتر از حد و مرز درک و فهم ما هستند و حقیقت و کنه واقعیت امام(ع) را انسان‌های عادی همچون ما درک نمی‌کنند.

وی با اشاره به این‌که امام(ع) گرچه در زمان غالیان زندگی می‌کند، اما سخن ایشان غلو نیست، تصریح کرد: جالب است که امام صادق(ع) هنگامی که می‌خواهد انسان‌ها را از غلو برحذر بدارد، می‌فرماید: «ما خرج إلیکم من علمنا إلا ألفاً غیر معطوفه؛ از علم ما جز الف غیر معطوفه چیز دیگری به شما نرسید». علامه مجلسی در بحار(283/25) و در توضیح این حدیث می‌گوید: الف غیر معطوفه - که به خط کوفی و به صورتی شکسته نوشته می‌شد - به معنای آن است که ما از 28 حرف، حتی يك حرف کامل را از علوم به شما نگفتیم.

این استاد حوزه و دانشگاه بیان کرد: این گفته نشان می‌دهد که عمق علم اهل بیت(ع) تا کجا بوده و این امر در کلمات امام هادی(ع) چه زیبا آمده است، آنجا که می‌فرماید: «مالی کیف أصف حُسن ثنائکم و أحصى جمیل بلائکم و بکم أخرجنا الله من الذلّ و فرّج عنا غمرات الكرب و أنقذنا من شفا جرف الهلکات و من النار». این‌ها عبارات گهربار امام هادی(ع) درباره امام معصوم(ع) است که خود نوری از انوار این سلسله است.

وی در تشریح این مطلب اضافه کرد: امیرالمؤمنین(ع) نیز درباره این مطلب و در عبارتی عجیبی می‌فرمایند: شما در ارتباط با فضیلت ما اهل بیت(ع) به کنه آنچه را که خدا برای ما قرار داده، هرگز نخواهید رسید و حتی به يك صدم آن نیز نمی‌رسید: «فانکم لمن تبلغوا من فضلنا کنه ما جعله الله لنا و لا معشار العشر». این حقیقتی است که درباره اهل بیت(ع) وجود دارد؛ هم‌چنان‌که حضرت امام رضا(ع) نیز در جایی فرموده است: «لا یقاس بنا احد؛ به ما احدی مقایسه نمی‌شود».

عضو هیئت علمی جامعةالمصطفی(ص) در بخش دیگری از سخنان خود درباره اهانت صورت گرفته به ساحت مقدس امام علی النقی الهادی(ع) اظهار کرد: این حرکات از کسانی که به تعبیر قرآن سفیهان جامعه هستند، سر می‌زند و مشابه آن را در طول تاریخ و اقوام گذشته نیز شاهد بوده‌ایم.

وی اضافه کرد: این حرکات از کسانی سر می‌زند که منطقی ندارند و زبان آنها تنها کشتن، ترور، توهین و تحقیر است. درباره انبیاء فراوان ذکر شده که قوم آنان از این‌گونه معاملات با پیامبران الهی(ع) کرده‌اند. بنابراین، این مطلب يك ریشه قرآنی و تاریخی دارد و نسبت به پیامبران گذشته این اتفاق افتاده و قرآن نیز نمونه‌های فراوانی از این مسائل را بیان کرده است.

این استاد حوزه و دانشگاه تصریح کرد: اشاره قرآن به این مطالب از باب آن است که تسلائی برای خاطر مؤمنین باشد که بدانند که خداپرستان و موحدان جرمشان طهارت دل و ایمان است: «وَمَا تَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ؛ و بر آنان عیبی نگرفته بودند جز این‌که به خدای ارجمند ستوده ایمان آورده بودند«(بروج/8).

وی ادامه داد: در شعر فارسی ما نیز به این‌نکته تصریح شده که زیبایی طاووس باعث شده تا او صید صیاد قرار گیرد: دشمن طاووس آمد پَر او، ای بسا شه را بکشته فرّ او/ گفت من آن آهوم کز ناف من، ریخت آن صیاد خون صاف من.

این محقق و پژوهشگر با اشاره به این‌که ناهلان با طهارت دشمنی دارند، افزود: هم‌چنان‌که بنابر آیات قرآن، پاسخ قوم لوط به طهارت‌خواهی و طهارت‌طلبی لوط آن بود که: «أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ؛ آنان را از شهرتان بیرون کنید، زیرا آنان کسانی‌اند که به پاکی تظاهر می‌کنند«(اعراف/82)؛ بنابراین، طهارت در نزد ناهلان عیب است و آنان تاب تحمل آن را ندارند و خفاش‌صفت، با نور در ستیزند.